REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-2277/2025

U I ME R E PU B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Jasminki Gadža, u pravnoj stvari tužitelja Druga fundacija SPV d.o.o., Zagreb, Lonjička ulica 2A, OIB: 25132169807, kojeg zastupa punomoćnik Domagoj Tomić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika HPB d.d., Zagreb, Jurišićeva ulica 4, OIB: 87939104217, kojeg zastupa punomoćnica Andreja Šeša, odvjetnica u Zagrebu, radi utvrđenja i isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 16. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, s danom objave 27. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetna ugovorna odredba sadržana u čl. 08. Ugovora o kreditu broj: 311141 sklopljenog 4. travnja 2006. između Veljka Petrovića, Zagreb, Šetalište 150. brigade HV 10, OIB: 87360060077, kao korisnika kredita s jedne strane i Volksbank d.d., Zagreb, Varšavska ulica 9, OIB: 78427478595 kao kreditora s druge strane, i to u dijelu koji glasi: „1. Korisnik kredita se obvezuje Kreditoru platiti temeljem ovog Ugovora naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini 1,00% (slovima: jedanposto) od iznosa kredita, a maksimalno tisuću kuna. U naknadi za obradu kredita uključena je i naknada za komisione poslove koje Kreditor izvršava za APN. Plaća se jednokratno, prije korištenja kredita, a najkasnije na dan isplate kredita. Korisnik kredita se obvezuje platiti naknadu, neovisno o korištenju, odnosno iskorištenom iznosu kredita.“

II. Nalaže se tuženiku platiti tužitelju iznos od 132,72 EUR sa zateznim kamatama od 15. svibnja 2006. po stopi koja je za razdoblje do 31. prosinca 2007. određena čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope

koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 337,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 27. listopada 2026. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da su Veljko Petrović i pravni prednik tuženika 4. travnja 2006. sklopili Ugovor o kreditu (dalje u tekstu: Ugovor), da je odredbom čl. 08. Ugovora ugovoreno naplaćivanje administrativne naknade odnosno određeno je da se korisnik kredita obvezuje platiti kreditoru naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini 1,00 % od iznosa kredita, a maksimalno tisuću kuna te da se naknada plaća jednokratno prije korištenja kredita, a najkasnije na dan isplate kredita i to neovisno o korištenju odnosno iskorištenom iznosu kredita. Korisniku kredita je 15. svibnja 2006. naplaćena naknada za obradu kredita u iznosu od 132,72 EUR. Navodi da je ugovor o kreditu tipski ugovor kojeg je sastavio tuženik te da se o toj odredbi nije pojedinačno pregovaralo i da ta odredba nije jasna i razumljiva jer iz nje ne proizlazi što konkretno ulazi u trošak obrade kreditnog zahtjeva. Navodi da je ta odredba prouzročila znatnu neravnotežu u pravima i obvezama stranaka na štetu potrošača. Navodi da su korisnik kredita i tužitelj sklopili ugovor o ustupu tražbine kojim je tražbina prenesena tužitelju.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava tužbeni zahtjev u cijelosti, a prvenstveno ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije navodeći da je riječ o tražbini koja izvorno pripada potrošaču te da pozivanje na nepoštene, a posljedično i ništetne odredbe iz potrošačkog ugovora pripada isključivo potrošaču. Navodi da je sporna ugovorna odredba jasna, lako uočljiva i razumljiva odnosno jasno je navedeno kako je u naknadi za obradu kredita uključena i naknada za komisione poslove koje tuženik izvršava za APN. Dakle, jasno je navedeno od čega se predmetna naknada sastoji i koje troškove obuhvaća, pa su tvrdnje tužitelja o neinformiranju korisnika kredita o tome koji su stvarni troškovi obuhvaćeni predmetnom naknadom i svrsi naknade bespredmetni. Budući da je tuženik prilikom sklapanja Ugovora postupao u dobroj vjeri te svojim postupanjem nije na štetu potrošača prouzročio znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka, ne može se smatrati da su ispunjene nužne pretpostavke da bi se sporna odredba mogla utvrditi ništetnom. Visina naknade od 1,00 % u odnosu na ukupan iznos kredita nikako ne može prouzročiti znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka proizašlih iz Ugovora. Navodi da se radi o naknadi koja se jednokratno isplaćuje u fiksnom iznosu koji je jasno i transparentno određen te da je korisnik kredita potpisom

predmetnog Ugovora potvrdio da mu je banka uručila otplatnu tablicu u kojoj je, između ostalog, jasno bila iskazana naknada na koju je korisnik kredita svjesno pristao te da su mu u cijelosti objašnjeni uvjeti kredita. Također ističe prigovor zastare.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je izveo dokaze uvidom u isprave u spisu i saslušanjem svjedoka Veljka Petrovića te je ocjenjujući rezultate izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje: ZPP), utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.

4. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za utvrđenjem ništetnosti odredbe čl. 08. Ugovora kojom je ugovorena obveza plaćanja jednokratne naknade za obradu kreditnog zahtjeva u visini 1,00 % od iznosa kredita i zahtjev za isplatu iznosa od 132,72 EUR po osnovi ništetnosti te odredbe Ugovora.

5. Između stranaka nije sporno da su korisnik kredita Veljko Petrović i prednik tuženika sklopili Ugovor 4. travnja 2006., kao i visina i datum naplaćene naknade za obradu kredita u iznosu od 132,72 EUR, a što proizlazi iz Potvrde koju je dostavio sam tuženik (list 322 spisa).

6. Iz Ugovora (list 216-241 spisa) proizlazi da se radi o potrošačkom ugovoru jer korisnik kredita nije obrtnik, niti trgovac pojedinac, već fizička osoba koja ne obavlja registriranu djelatnost pa se radi o potrošaču sukladno odredbi čl. 3. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine, broj: 96/03 – dalje u tekstu: ZZP) koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu. Člankom 3. Ugovora određeno je da je namjena kredita kupnja stana temeljem Predugovora o kupoprodaji zaključenog između korisnika kredita i Agencije za pravni promet i posredovanje nekretninama, a iz provedenih dokaza tijekom postupka ne proizlazi da bi korisnik kredita bio obrtnik ili trgovac, odnosno da bi stan bio korišten u bilo kakve poslovne svrhe.

7. Odredbom čl. 2. Ugovora ugovoreno je da prednik tuženika odobrava korisniku kredita kredit u kunskoj protuvrijednosti od 32.700,00 CHF, a u čl. 08. Ugovora ugovoreno je da se korisnik kredita obvezuje kreditoru platiti naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini 1,00 % od iznosa kredita, a maksimalno tisuću kuna koja se plaća jednokratno prije korištenja kredita, a najkasnije na dan isplate kredita.

8. Iz Ugovora o ustupu tražbine (list 63-68 spisa) utvrđeno je da su Veljko Petrović i tužitelj sklopili Ugovor o ustupu tražbine 10. lipnja 2023. Odredbama čl. 1. i 2. Ugovora o ustupu tražbine ugovoreno je da Veljko Petrović ustupa tužitelju novčanu tražbinu prema tuženiku nastalu po osnovi ništetnih odredbi Ugovora o kreditu broj 311141 sklopljenog između Veljka Petrovića i Volksbank d.d i to tražbina na povrat preplaćenih iznosa s naslova valute, kamata i svih plaćenih naknada.

9. Tražbina iz čl. 2.1 Ugovora o ustupu potraživanja je odrediva, tj. činidba koja je predmet ustupa je odrediva, bez obzira na to što u čl. 2. Ugovora o ustupu tražbine nije naveden konkretan novčani iznos. Ugovor o ustupu tražbine sadrži

podatke o vjerovniku, dužniku i pravnom temelju tražbine koja se ustupa, te je vidljivo da se ustupa cjelokupna tražbina ustupitelja prema tuženiku po osnovi ništetnih odredbi predmetnog Ugovora. Takvim naznačivanjem predmeta cesije činidba je odrediva jer je ustupljena cjelokupna tražbina, vidljivo je koja tražbina je ustupljena, a visina te tražbine se može utvrditi s obzirom na to da se može utvrditi u kojem iznosu je korisnik kredita platio naknadu za obradu kreditnog zahtjeva.

10. Nije osnovan tuženikov prigovor nedostatka aktivne legitimacije. Odredbom čl. 80. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22; dalje: ZOO) propisano je da vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga.

11. Tražbina koje je predmet Ugovora o ustupu potraživanja nije strogo osobne naravi bez obzira na to što je ustupitelj potrošač sukladno čl. 3. ZZP-a, a primatelj je pravna osoba (dakle, nije potrošač). Tražbina koje je predmet ustupa je novčana tražbina, a novčane tražbine nisu strogo osobne naravi neovisno o svojstvu ustupitelja kao potrošača, niti se njihova narav protivi ustupu.

12. Promjena u osobi vjerovnika ne utječe na identitet tražbine pa nije odlučno to što je ustupitelj potrošač, a primatelj nije. Identitet tražbine ustupom nije promijenjen što proizlazi iz odredbe čl. 84. st. 1. ZOO-a kojom je propisano da primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja. Dakle, novčana tražbina potrošača na temelju potrošačkog ugovora zadržava takvo svojstvo i nakon ustupa tražbine osobi koja nije potrošač. To znači da se i u odnosu tužitelja kao primatelja te tražbine i tuženika kao dužnika primjenjuju propisi koji se odnose na zaštitu potrošača.

13. Nadalje, i Europski sud zauzima takvo pravno stajalište u presudi C-383/18 od 23. svibnja 2019. Europski sud je u točki 20. obrazloženja presude C-383/18 zauzeo sljedeće stajalište: "Uvodno valja pojasniti kako okolnost da se sporovi u glavnom postupku vode isključivo između prodavatelja robe ili pružatelja usluga ne predstavlja prepreku primjeni Direktive 2008/48 o ugovorima o potrošačkom kreditu. Naime, kao što je to naveo nezavisni odvjetnik u točki 24. svojeg mišljenja, područje primjene te direktive ne ovisi o identitetu stranaka u predmetnom sporu, nego o svojstvu stranaka ugovora o kreditu. Međutim, u ovom slučaju potraživanja koja su predmet sporova u glavnom postupku proizlaze iz triju ugovora o potrošačkom kreditu sklopljenih između triju potrošača i triju tuženika u glavnom postupku te su prenesena na tužitelja u glavnom postupku nakon prijevremenog ispunjenja obveza prema navedenim ugovorima."

14. Svjedok Veljko Petrović (list 324-325 spisa) iskazao je da je sa prednikom tuženika 2006. godine sklopio Ugovor za kupnju stana za osobne potrebe te da stan nikada nije iznajmljivao niti koristio u poslovne svrhe, da se prilikom sklapanja Ugovora nije pojedinačno pregovaralo o pojedinim odredbama Ugovora nego je svjedoku djelatnik banke na potpis dao unaprijed formulirani obrazac Ugovora. Nije se pregovaralo niti o spornim odredbama Ugovora niti o

visini naplaćene naknade za obradu kredita, a niti mu je djelatnik banke pojasnio zašto se ta naknada plaća baš u tom iznosu. Svjedok je iskazao da je pročitao Ugovor i uočio sporu odredbu te da je bio svjestan da će morati platiti naknadu o kojoj stranke nisu pregovarale već ju je doživio kao "uzmi ili ostavi". Prema njegovom iskazu naplaćena naknada predstavljala mu je znatno financijsko opterećenje jer mu je bila važna svaka kuna.

15. Dakle, iz iskaza svjedoka proizlazi da mu tuženik nije dao nikakve informacije o tome na koje konkretne troškove se odnosi naknada za obradu kredita i kako se određuje te da se o tim odredbama Ugovora nije pojedinačno pregovaralo.

16. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz svjedoka Veljka Petrovića jer je logičan i uvjerljiv, a iz niti jednog dokaza u spisu ne proizlazi da je tuženik dao bilo kakve informacije potrošaču.

17. Ništetna je odredba čl. 08 Ugovora kojom je ugovorena naknada za obradu kredita na način da je ugovoreno kako se prije korištenja kredita, a najkasnije na dan isplate kredita naplaćuje naknada za obradu kreditnog zahtjeva u iznosu od 1,00 % od iznosa kredita.

18. Iz Potvrde koju je dostavio tuženik proizlazi da je korisniku kredita naplaćena naknada za obradu kredita u iznosu od 132,72 EUR 21. travnja 2006.

19. Prema odredbi čl. 81. st. 1. ZZP-a) ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a prema odredbi st. 2. tog članka, smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca, a prema odredbi čl. 87. st. 1. ZZP-a nepoštena odredba je ništava.

20. Iz iskaza svjedoka Veljka Petrovića proizlazi da se o odredbi Ugovora o naknadi za obradu kredita nije pojedinačno pregovaralo, kao niti o ostalim odredbama, već je cijeli Ugovor bio unaprijed pripremljen od strane banke. Niti iz jednog dokaza u spisu ne proizlazi da su prednik tuženika i korisnik kredita pojedinačno pregovarali o predmetnoj odredbi.

21. U konkretnom slučaju banka nije prezentirala korisniku kredita o kakvim se točno stvarnim troškovima koji ulaze u spornu naknadu radi. Predmetni ugovor o kreditu predstavlja tipski ugovor kojeg je tuženik sastavio te se o toj odredbi nije pojedinačno pregovaralo. Povrijeđeno je načelo savjesnosti i poštenja koje podrazumijeva da su svi sudionici u obveznom odnosu dužni međusobno postupati obzirno i uvažavati interese obiju strana vodeći računa o smislu i svrsi obveznog odnosa. Tuženik nije dokazao opravdanost sporne naknade u ugovorenom postotku od iznosa kredita, jer korisnici kredita kojima je odobren veći iznos kredita plaćaju i višu naknadu, iz čega proizlazi zaključak da predmetnom naknadom nisu pokriveni stvarni troškovi koje je tuženik imao pri obradi svakog pojedinog zahtjeva i odobravanja kredita. Korisnik kredita je iz ugovorne odredbe mogao zaključiti koji je iznos naknade s obzirom na to da je

određen postotkom od ukupnog iznosa kredita, ali nije bio informiran o razlozima koji opravdavaju plaćanje te naknade odnosno koje usluge i koji troškovi tu ulaze i u kojoj visini svaki od njih. Stoga se ne može smatrati da je korisnik kredita bio informiran o razlozima koji opravdavaju plaćanje te naknade i koju protuuslugu dobiva za to samo zato što je u spornoj odredbi Ugovora, između ostalog, navedeno da je u tu naknadu uključena i naknada za komisione poslove koje kreditor izvršava za APN.

22. Iz okolnosti da se u konkretnom slučaju radi o tipskom ugovoru i da se o spornoj odredbi nije ni moglo pregovarati, kao i da u samom ugovoru nije navedena visina naknade, može se zaključiti da banka o interesima potrošača nije vodila računa.

23. Uzrokuje li se predmetnom spornom ugovornom odredbom značajna neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana, i to na štetu potrošača, ocjenjuje se ne samo kvantitativnom ocjenom odnosa iznosa kredita i iznosa ugovorene naknade za obradu i odobravanje kredita, već i ocjenom bi li neprihvaćanjem te odredbe od strane potrošača, on bio ograničen u ostvarivanju svog prava (zahtjeva za kredit ili sadržaja ugovora o kreditu ili nametanjem neke druge dodatne obveze ili naknade).

24. Prema odredbi čl. 83. ZZP-a treba imati u vidu sve okolnosti prije i prilikom sklapanja samog ugovora, ostale ugovorne odredbe te narav robe ili usluge koja predstavlja predmet ugovora, sve s obzirom na vrijeme sklapanja predmetnog ugovora o kreditu.

25. Odredba o naknadi za obradu kredita je unaprijed formulirana od strane tuženika te korisnik kredita nije mogao imati utjecaj na njezin sadržaj. Tužitelj nije imao mogućnost sklopiti ugovor o kreditu bez navedene odredbe, niti pregovarati o toj odredbi jer u tom slučaju ne bi mogao sklopiti ugovor o kreditu, odnosno tuženik ne bi pristao na sklapanje ugovora o kreditu bez te odredbe ili s drugačijom odredbom o naknadu za obradu kredita. Korisnik kredita je imao mogućnost samo ili prihvatiti ili ne prihvatiti ugovor kojeg je unaprijed formulirao tuženik. Nadalje, iz čl. 3. Ugovora proizlazi da je tuženik obračunavao kamatu na cjelokupan iznos kredita, dakle na iznos od 32.700,00 CHF, dakle s uračunatom naknadom za obradu kredita, premda mu je stvarno isplatio manji iznos od toga (manji za 132,72 EUR). Tuženik nije postupao u dobroj vjeri i korisnik kredita kao potrošač nije imao objektivne mogućnosti niti za pregovaranje oko sporne odredbe o naknadi za obradu i odobravanje kredita niti oko njenog neprihvaćanja, što je sve prouzročilo značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.

26. U konkretnom slučaju ne radi se o zabrani manjeg značaja u smislu odredbe čl. 326. st. 2. ZOO-a kojom je propisano da ako je uzrok ništetnosti bila zabrana manjeg značenja, a ugovor u cijelosti ispunjen, ništetnost se ne može isticati. Korištenje nepoštenih i ništetnih odredbi u ugovorima o kreditu sklopljenim s potrošačima, ne predstavlja zabranu manjeg značaja.

27. Zbog toga je i odredba čl. 5. Ugovora kojom je ugovorena naknada za obradu kredita ništetna sukladno odredbi čl. 81., 83. i 87. st. 1. ZZP-a.

28. Ništetnost odredbi o naknadama ne povlači za sobom ništetnost cijelog ugovora jer ugovor može opstati i bez tih odredbi sukladno odredbi čl. 324. st. 1. ZOO-a.

29. Prema odredbi čl. 323. st. 1. ZOO-a u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje.

30. Dakle, posljedica ništetnosti predmetnih ugovornih odredbi je da svaka stranka vraća ono što je primila na temelju tih odredbi, tj. svaka stranka ima pravo na povrat onog što je dala.

31. Slijedom navedenog, obveza tuženika po osnovi ništetne odredbe o naknadama sukladno odredbi čl. 323. st. 1. ZOO-a je vratiti tužitelju iznos od 132,72 EUR.

32. Tuženikov prigovor zastare je neosnovan. Tražbina po osnovi povrata onoga što je stranka primila na temelju ništetne odredbe zastarijeva u općem zastarnom roku od 5 godina sukladno odredbi čl. 225. ZOO-a jer za tu tražbinu nije propisan poseban zastarni rok.

33. Zastara restitucijskog zahtjeva po osnovi ništetne odredbe o naknadi za obradu kredita počinje teći od pravomoćnosti presude kojom se utvrđuje ništetnost te odredbe što znači da zastara te tražbine još nije počela niti teći jer tužitelj u ovom postupku traži utvrđenje ništetnosti te odredbe (takvo stajalište zauzima Vrhovni sud Republike Hrvatske Su-IV-47/2020 od 30. siječnja 2020.).

34. U odnosu na zatezne kamate prema odredbi čl. 1115. ZOO-a kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Tuženik kao trgovac je morao znati i da je odredba o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva ništetna jer nije dao nikakve obavijesti korisniku kredita o tome od kojih konkretnih troškova se ta naknada sastoji, niti je to vidljivo iz ugovora. Zbog toga, zatezne kamate teku od dana izvršenih plaćanja. Iz Potvrde koju je dostavio tuženik proizlazi da je spornu naknadu naplatio 21. travnja 2006., a tužitelj zahtjeva zatezne kamate od kasnijeg datuma odnosno od 15. svibnja 2006. Stopa zatezne kamate određena je prema odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a za ostale odnose, jer tražbina ne proizlazi iz trgovačkog ugovora.

35. Sud je na pripremnom ročištu odredio vrijednost predmeta spora u iznosu od 132,72 EUR sukladno odredbi čl. 40. st. 3. ZPP-a. Tužitelj je u ovom postupku prilikom podnošenja tužbe postavio tužbeni zahtjev za utvrđenjem ništetnosti odredbe ugovora o naknadama i tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 132,72 EUR. Posljedica ništetnosti sporne odredbe ugovora je obveza tuženika vratiti tužitelju iznos sporne naknade, pa zahtjev za utvrđenjem ništetnosti ugovorne odredbe u konkretnom slučaju služi kondemnatornom tužbenom zahtjevu za isplatu. Stoga je po mišljenju ovog suda vrijednost predmeta spora koju je tužitelj naznačio u tužbi u iznosu od 1.459,94 EUR suviše visoko naznačena.

36. Tužitelj je uspio u parnici pa mu je tuženik dužan nadoknaditi parnične troškove sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a. Tužitelju su priznati samo oni troškovi koji su bili potrebni radi vođenja parnice i odmjereni su prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23 – dalje: Tarifa) sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a.

37. Tarifom je određeno da vrijednost boda iznosi 2,00 EUR, a o troškovima postupka odlučeno je u granicama zahtjeva koji je tužitelj postavio u troškovniku, a kojim granicama je sud vezan sukladno odredbi čl. 2. ZPP-a.

38. Tužitelju je priznat kao potreban za vođenje postupka trošak za sastavljanje tužbe u iznosu od 50,00 EUR (Tbr. 7/1 OT), za sastavljanje podneska od 9. studenog 2025. u iznosu od 50,00 EUR (Tbr. 8/1 OT), za zastupanje na ročištima 6. svibnja 2026. i 16. rujna 2026., svako u iznosu od 50,00 EUR (Tbr. 9/1 OT), za pristup na ročište za objavu presude u iznosu od 25,00 EUR (Tbr. 9/5 OT), sve uvećano za 25% PDV-a što iznosi 56,25 EUR, kao i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 26,55 EUR i na presudu u iznosu od 30,00 EUR, odnosno ukupno parničnih troškova 337,00 EUR. Tužitelju pripadaju i zatezne kamate od dana donošenja prvostupanjske presude sukladno odredbi čl. 151. st. 3. ZPP.

39. Tužitelju nije priznat trošak sudske pristojbe na presudu preko iznosa od 30,00 EUR, a koliko je dužan platiti sukladno vrijednosti predmeta spora i nije mu priznata nagrada za poduzimanje pojedinih parničnih radnji odnosno za sastavljanje tužbe, podnesaka i zastupanja na ročištima preko iznosa od 50,00 EUR, a koliko mu pripada prema vrijednosti predmeta spora. Tužitelju nije priznat putni trošak za svjedoka jer mu navedeni trošak nije niti nastao.

U Zagrebu 27. listopada 2026.

SUTKINJA
Jasminka Gadža

Dokument je elektronički potpisan:
JASMINKA GADŽA
Vrijeme potpisivanja:
27-10-2026
14:43:55

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D485233373338383138383737 32
L=ZAGREB
S=GADŽA
G=JASMINKA
CN=JASMINKA GADŽA

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojem je presuda objavljena ako je stranka bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, odnosno u roku od 15 dana od primitka presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

Broj zapisa: **9-3088f-43160**

Kontrolni broj: **0f409-ab5d1-7f74d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JASMINKA GADŽA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.